

SPOČETJE ŠT. 3

Darko Komac

Prezrem odhajanje
v podivjanem kriu
nočem ponujenega čela
kjer bi počival
s starikavo nežnostjo
iz svojih kamnitih ograd
Zavržena palica
brezirnega popotnika
odpre usta vrelcu
na mojem dnu
in stekla plane voda
na moje vrtove —
sanjajoča pena
ji megli pobesnel pogled
Ne maram umazane reke —
blebetave starke pod mostovi
in prezrem predmestja
boleče zgrbljena
na njenem bregu

Grgra —
moje kosti
v njeni strugi
ne kličejo glasno kot kamni
iz zidov zapuščenega doma
Potrkam s palico
in izvir onemi
Prezrem odhajanje
v podivjanem kriu —
po Njej sega morda
že naslednji popotnik

PESMI

Milan Osrajnik

kaj se je zgodilo v času
pogleda in besede

hölderlin je vzdignil
opeko in rekel niti
znamenje nisi več
ne čutiš več bolečin

in v tujini ki je govorica
si izgubil svoj molk

*

dogodek

nocoj pa oh nocoj
sem si hotel razstreliti glavo
a me je izdal strah ko se je ulica
pod drevjem brez mojih občutkov
in misli režala v svoji predmetnosti

*

odhod dveh vlakov

manipulacija z občutkom izgube
ki je strah pred brezpredmetnostjo
kljub temu sta vlaka odpeljala
hkrati in vsak proti smeri drugega

*

kam sem šel 4. decembra ob enajstih
ponoči z železniške postaje

s kostjo kolena sem predrl
tvoje oko nato naprej
do prostora ploskve
zrcala in zelene misli

*

VROČE SO STENE, SIN IŠMAIL

Borut Slokan

videl sem te ko je še nastajala zemlja
in že takrat si imela vreščanje v sebi
med židovskimi hčerami ob zidu iz solz
so moja znamenja zabesnela v tihem psu

pijem tvojo kri rdeče devištvo in rane
pijem tvojo srž tjulenj goltam požiram
kajti predolgo sem vohal svojo mladost
da bi še vzdržal med zakritimi stenami

nič ni lepega v mojem vihranju ihtenju
ki pušča za sabo osmojene bilke stavbe
zoglenele boke in noge in usta grizoča
meso svojega bližnjega v mrkem pohlepu

zaman tečeš v gozd ker tudi če boš trs
bom piskal bruhal vate v blaznem sunku
da zlomim piščal povezanih svetlih ust